

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/154/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812209006
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7812209006.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36613843, proti žalovanej M. P., J.. XX.XX.XXXX, G. XXX XX H. Y. Č.. XX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, v zastúpení JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie 948,35 € istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu **z a m i e t a .**

N e p r i z n á v a trovy konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou.

Z a v ä z u j e žalobcu uhradiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 142,70 € trov právneho zastúpenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, platbou u zástupcu vedľajšieho účastníka na číslo účtu: IBAN: SK72 0200 0000 0000 4294 9572, SWIFT: SUBASKBX, VS: 331261.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 2.229,10 € istiny, úrok z omeškania 376,32 € a s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,00 % zo sumy 1388,26 € od 29.05.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.12.2009 medzi postupcom GE Money, a.s., Bottova 7, 81109 Bratislava, IČO: 17324220 a žalobcom bola na žalobcu postúpená pohľadávka voči žalovanej, ktorej bola táto skutočnosť oznámená písomne.

Postupca nadobudol uplatňované právo s účinnosťou od 01.04.2006 na základe zmluvy o predaji podniku uzatvorenej medzi predávajúcim GE Money Multiservis k.s. Bratislava a kupujúcim postupcom. Predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou 08.08.2008 Zmluvu o úvere č. 01032262, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 1991,64 €. Žalovaná vyčerpala z úveru 1991,64 € a zaviazala sa vrátiť finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach. Poukázal na to, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa ustanovení §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a vznikol obchodný záväzkový vzťah. Započítanie splátok bolo v poradí: úrok z úveru, poplatky, istina, úrok z omeškania a zmluvné pokuty. Žalovaná uznala záväzok žalobcu v dohode o uznaní záväzku a odo dňa postúpenia pohľadávky uhradila čiastku vo výške 1.043,29 €. Žalovaná suma 2229,10 € pozostáva z istiny vo výške 1388,26 €, z úroku vo výške 770,92 € (rozdiel medzi úrokmi a platbami započítanými na úroky), z úroku z omeškania vo výške 0,00 € a zo zmluvnej pokuty vo výške 69,92 €. Žalobca si uplatnil zákonný úrok vo výške 9,00 % úroku z omeškania a trovy konania.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom 10C/154/2012-44 zo dňa 24.10.2012 tak, že zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi 948,35 € istiny s príslušným 9 % ročným úrokom z omeškania v mesačných splátkach po 30,00 €, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania.

Po vyhlásení rozsudku pred doručením jeho písomného vyhotovenia dňa 02.11.2012 oznámil vstup do konania vedľajší účastník. Po doručení žaloby ako aj písomného vyhotovenia rozsudku vedľajší účastník podal odvolanie voči rozsudku proti zaväzujúcemu výroku a namietal to, že zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná podľa § 4 ods. 1 zákona 258/2001 Z.z. Tým, že žalovaná zmluvu nepodpísala, nebola zachovaná písomná forma zmluvy a žalobcovi by vzniklo právo len na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca sa o bezdôvodnom obohatení žalovanej dozvedel hneď pri uzatvorení zmluvy, nakoľko vedel, že žalovaná zmluvu nepodpísala. Zároveň vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko uplynula dvojiročná premlčacia lehota.

Žalovaná súhlasila s odvolaním vedľajšieho účastníka a tiež vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu.

Krajský súd v Košiciach uznesením 6Co/121/2014-83 zo dňa 09.10.2014 zrušil rozsudok okrem výroku o zamietnutí žaloby a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie. Z odôvodnenia vyplýva, že súd dospel k záveru, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, na základe ktorej bol poskytnutý úver, ktorý súd považoval za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná, avšak nemala všetky zákonom predpísané náležitosti. Vytýkal súdu I. stupňa, že považoval zmluvu za platnú napriek skutočnosti, že žalovaná tvrdila, že zmluvu nepodpísala, ale že ju podpísal jej otec a tejto okolnosti súd nevenoval náležitú pozornosť. Táto skutočnosť je však rozhodujúca pre posúdenie platnosti zmluvy, nakoľko zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Uložil súdu I. stupňa doplniť dokazovanie na preukázanie skutočnosti, či žalovaná podpísala úverovú zmluvu dňa 08.08.2008 s právnym predchodcom žalobcu a iba v prípade dodržania písomnej formy bude môcť súd posúdiť nároky uplatnené žalobcom ako nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, inak bude posudzovať právny vzťah účastníkov podľa § 451 Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. Zároveň posúdi aj dôvodnosť vznesenej námietky premlčania nároku a rozhodne o dôvodnosti žaloby v časti, ktorá ostala predmetom konania ako zostatok nezaplateného úveru vo výške 948,35 €, nakoľko rozsudok v zamietavej časti nebol odvolaním napadnutý a preto nadobudol právoplatnosť.

Žalovaná potvrdila, že uzavrela zmluvu o pôžičke a obdržala sumu 60.000 Sk, ktorú aj splácala, kým nenastali v rodine finančné problémy, keď jej otec musel platiť ako ručiteľ inú pôžičku a zablokovali mu účet. Otec jej ochorel a ona splácala uvedenú pôžičku po 30 € mesačne do mája. Nevie presne, akú sumu uhradila, ale okolo 1000 € už žalobcovi zaplatila. Nesúhlasí preto s tým, aby po nej žalobca požadoval ešte 2229 €, nakoľko je to ešte vyššia suma, ako si požičala a také vysoké úroky jej súd nemôže priznať. Uviedla, že zmluvu osobne ani nepodpísala, podpísal ju jej otec a takisto jej otec podpísal aj doklad, s ktorým prišiel za ňou nejaký muž a keďže je nevidomá na pojednávaní zistila, že to mala byť dohoda o splátkach po 150 €. Takúto dohodu by nikdy neuzavrela, nakoľko sa jedná o vysoké mesačné splátky a takúto sumu by ani nebola schopná hradíť zo svojho dôchodku. Dlh splácala splátkami mesačne po 30 €, na ktorých sa dohodla práve s týmto mužom. Z týchto dôvodov zmluvu o splátkovom kalendári neuznala. Ohľadom zvyšku dlhu uviedla, že je ochotná žalobcovi vrátiť to, čo obdržala, ale požiadala súd, aby upustil od úrokov a sankcií, nakoľko ona v podstate zmluvu neuzavrela, uzavrel ju za ňu otec. Bola ochotná vrátiť dlh bez navýšenia. O svojich sociálnych pomeroch uviedla, že je nevidomá, poberá invalidný dôchodok spolu s príplatkom za bezvládnosť vo výške 270 € a iný príjem nemá. Potrebuje aj lieky a keďže je nevidomá, nemá možnosť sa ani nikde zamestnať a nejakým spôsobom si privyrobiť peniaze. Z dôchodku si hradí pôžičku a elektrinu vo výške 80 €. Po zrušení veci vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu a trvala na tom, že zmluvu fyzicky nepodpísala, aj keď bola pri uzatváraní zmluvy, zmluvu podpísal jej otec z dôvodu, že žalovaná je nevidiaca a nevie písať. Podobne nepodpísala Dohodu o uznaní dlhu z dôvodu, že nevie písať a nepamätala si skutočnosť, že by súhlasila so splátkami po 150,00 €. Otec žalovanej je v súčasnosti v takom zdravotnom stave, že je ležiaci, nevie rozprávať a nie je možné uskutočniť jeho výsluch. Prekonal mozgovú porážku a na všetko odpovedá len „D...D“ a nevedel by odpovedať súdu na žiadnu otázku, nakoľko ani žalovaná s ostatnou rodinou s ním nedokáže komunikovať. Ohľadom zmluvy uzavretej z predchodcom žalobcu žalovaná uviedla, že doma sa dohodli, že sa vyberie pôžička, ktorá sa mala použiť na rodinný dom. Pôžičku nevybral otec na seba, lebo už mal jednu pôžičku vybratú a ďalšiu by mu nedali. Preto sa dohodli, že vyberú pôžičku na žalovanú. Pri

uzatváraní zmluvy bol so žalovanou prítomný jej otec, ktorému žalovaná nedala žiadnu plnú moc, ale pracovníčka firmy dovolila podpísať zmluvu za žalovanú otcom žalovanej. Žalovaná ďalej zdôraznila, že nikdy nič nepodpisuje, nakoľko nevie písať, nechodila ani do školy. Ak príde pre ňu nejaká pošta, podpíše to za ňu jej rodinní príslušníci a preto ani v súdom spise sa na doručenkách nenachádza jej podpis. Aj dôchodok preberá tak, že prevzatie za ňu podpíše sestra alebo matka ako svedok prevzatia, pričom žalovaná nič nepodpisuje. Podobne namietala skutočnosť, že by podpisovala Dohodu o uznaní dlhu a navyiac si ani nepamätala, že by sa niečo také malo podpisovať a určite sa nemohla dohodnúť na platení splátok vo výške 150,00 €, nakoľko takúto veľkú sumu by nevedela platiť. Nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dokazovanie. Trovy konania si neuplatnila a žiadala, aby súd trovy konania nikomu nepriznal.

Žalobca po zrušení veci čiastočne zobral späť žalobu o zaplatenie 180,00 €, nakoľko žalovaná v období od 24.01.2013 do 28.01.2015 v splátkach túto sumu uhradila a trval na žalobe o zaplatenie 2049,10 € istiny s príslušenstvom. Mal zato, že dôkazné bremeno, že zmluvu nepodpísala žalovaná, je na žalovanej. Žalobcovi sa nepodarilo zabezpečiť pracovníčku, ktorá uzatvárala zmluvu, pričom predchodca žalobcu je v likvidácii a zároveň nie je možné vypočuť ani otca žalovanej z dôvodu zdravotného stavu. Preto nemal ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Ak by súd vychádzal zo skutočnosti, že zmluva o úvere nebola podpísaná žalovanou, tak nech súd prihliadne na to, že sa jedná o úmyselné bezdôvodné obohatenie, kde je 10 ročná premlčacia lehota a preto nárok žalobcu by nebol premlčaný a súd by zaviazal žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia. Uplatnil si náhradu trov konania v prípade úspechu vo veci.

Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

Zo Zmluvy o úvere s dátumom podpísania 8.8.2008 vyplýva, že bola uzavretá zmluva na výšku úverového rámca 1991,64 € (60.000 Sk) s výškou pravidelnej mesačnej splátky 55,07 € (1659 Sk) v počte 60 splátok, s celkovou cenou úveru 3304,12 € (99540 Sk) k 7. dňu v tom ktorom mesiaci pri RPMN 24,43 %.

Z platobnej histórie vyplýva, že žalovanej bola poskytnutá suma 60000 Sk a celkovo uhradila sumu 623,29 €.

Z pokusu o zmier zo dňa 04.07.2011 vyplýva, že žalobca si celkovo uplatnil 3527,70 €.

Z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 26.4.2011 vyplýva, že žalovaná uznala záväzok vo výške 1778,26 € istiny a 150 € náklady na inkasné konanie.

Z Prehľadu úhrad žalovanej po podaní žaloby vyplýva, že od 24.01.2013 do 28.01.2015 spolu uhradila 180,00 € v splátkach.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 2049,10 € istiny, 376,32 € úroku z omeškania a 9 % ročných úrokov z omeškania nie je dôvodná a preto ju zamietol.

Súd konštatuje, že na základe rozsudku 10C/154/2012-44 zo dňa 24.10.2012 právoplatne rozhodol o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, teda vo výške 1280,75 € s príslušenstvom a tento výrok nadobudol právoplatnosť 06.12.2012. Predmetom konania ostalo zaplatenie 948,35 € istiny s 9 % ročnými úrokmi z omeškania a v tejto časti bol rozsudok zrušený. Žalobca napriek tejto skutočnosti pri úprave žaloby, kde čiastočne bral žalobu späť o 180,00 €, nezohľadnil tú skutočnosť, že časť jeho nároku je už právoplatne zamietnutá a teda mohol sa domáhať len 768,35 € istiny po späťvzati sumy 180,00 €.

Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj Zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na

prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Žalobca v konaní predložil listinný dôkaz Zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 08.08.2008, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu prostredníctvom pracovníčky F. E. a v zmluve ako zákazník je uvedená žalovaná. Na listine je podpis zákazníka na dvoch miestach a to pri žiadosti o úver a pod zmluvou a zároveň jeden podpis sa nachádza na druhej strane listiny ako súhlas so spracovaním osobných údajov. Všetky tri podpisy vykazujú rovnaké znaky, teda všetky sa na seba podobajú. Žalobca ďalej predložil ako listinný dôkaz Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku zo dňa 26.04.2011, kde je pri podpise dlžníka uvedené P. M., pričom podpis nie je totožný s podpismi na Zmluve o úvere, nakoľko sa na nich nepodobá.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona 258/2001 Z.z. v platnom znení ku dňu 08.08.2008 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľská zmluva môže platne vzniknúť len vtedy, ak je pri jej uzavretí dodržaná písomná forma.

Podľa § 40 ods. 1 - 6 Občianskeho zákonníka:

(1)

Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

(2)

Písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

(3)

Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

(4)

Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou.

(5)

Na právne úkony uskutočnené elektronickými prostriedkami, podpísané zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou a opatrené časovou pečiatkou sa osvedčenie pravosti podpisu nevyžaduje.

(6)

Na písomné právne úkony tých, ktorí nemôžu čítať a písať, je potrebná úradná zápisnica. Úradná zápisnica sa nevyžaduje, ak má ten, kto nemôže čítať alebo písať, schopnosť oboznámiť sa s obsahom

právneho úkonu s pomocou prístrojov alebo špeciálnych pomôcok alebo prostredníctvom inej osoby, ktorú si zvolí, a je schopný vlastnoručne listinu podpísať.

Podľa odseku 3 citovaného paragrafu je písomný právny úkon vtedy platný, ak je podpísaný konajúcou osobou. Odsek 6 rieši situáciu právnych úkonov osôb, ktoré nemôžu čítať alebo písať, kde je potrebné urobiť buď úradnú zápisnicu alebo je potrebné oboznámiť túto osobu s právnym úkonom pomocou prístrojov alebo špeciálnych pomôcok alebo inej osoby, ktorú si zvolí, pričom musí byť schopný vlastnoručne listinu podpísať. V konaní žalovaná tvrdila, že bola prítomná u pracovníčky predchodcu žalobcu spolu so svojim otcom za účelom vybratia pôžičky. Sama zmluvu o pôžičke nepodpísala, nakoľko je nevidiaca a vôbec nevie písať a nikdy žiadne listiny nepodpisuje. Zmluvu o pôžičke za ňu podpísal jej otec, s čím pracovníčka súhlasila.

Žalobca okrem tvrdenia, že žalovaná musí preukázať, že listiny nepodpísala, nenavrhol vykonať žiadny dôkaz a nevedel zabezpečiť pracovníčku, ktorá za jeho právneho predchodcu zmluvu uzatvárala. Na základe vyjadrenia žalovanej, že zdravotný stav jej otca ho neumožňuje vypočuť, súd upustil od výsluchu otca žalovanej.

Za danej dôkaznej situácie súd dospel k záveru (vzhľadom na zdravotný stav žalovanej, ktorá je nevidiaca, o čom sa súd presvedčil na pojednávaní, resp. pri výsluchu, na ktorom sa žalovaná zúčastnila v sprievode svojej sestry), že žalovaná osobne nepodpísala Zmluvu o úvere zo dňa 08.08.2008 a preto nevznikol písomný právny úkon - písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere, ako to má na mysli ustanovenie § 4 ods. 1 zákona 258/2001 Z.z. a ako to má na mysli ustanovenie § 40 ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka. Tvrdenia žalovanej v konaní neboli zo strany žalobcu vyvrátené žiadnym dôkazom, pričom žalobca nevedel identifikovať osobu, ktorá za predchodcu žalobcu zmluvu uzatvárala a otec žalovanej nie je schopný byť vypočutý ako svedok, čo tiež nebolo namietané zo strany žalobcu. Súd na rozdiel od názoru žalobcu má zato, že žalobca má dôkaznú povinnosť preukázať v konaní, že došlo k uzavretiu platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovanou a len na základe platnej spotrebiteľskej zmluvy si môže uplatňovať finančné plnenie.

Z vykonaného dokazovania je možné uzavrieť, že žalovaná osobne zmluvu o úvere nepodpísala z dôvodu, že je nevidiaca a nevie písať a preto nedošlo k uzavretiu platnej spotrebiteľskej zmluvy o úvere z dôvodu, že nemala písomnú formu. Aj napriek neplatnej zmluve o spotrebiteľskom úvere predchodca poskytol žalovanej úver vo výške 1991,64 €, pričom žalovaná aj začala splácať úver a celkovo uhradila 1223,29 €.

Keďže neexistuje platne uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere pre nedostatok jej písomnej formy, žalobcovi vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovanej podľa § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka.

Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka:

(1)

Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2)

Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka:

Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Súd dospel k záveru, že Zmluva o úvere zo dňa 08.08.2008 uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je neplatná podľa § 4 ods. 1 zákona 258/2001 Z.z. z dôvodu, že nemá písomnú formu. Žalobcovi by vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalovaná získala majetkový prospech plnením z neplatného právneho úkonu. Žalobca poskytol sumu 1991,64 € a žalovaná doteraz

mala uhradiť 1223,29 € a preto by mal žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške už len 768,35 €.

Žalovaná a vedľajší účastník počas konania vzniesli námietku premlčania nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia a zdôraznili tú skutočnosť, že žalovaná sa bezdôvodne obohatila hneď pri uzavretí neplatnej úverovej zmluvy a predchodca žalobcu sa dozvedel o tom, že úverová zmluva je neplatná hneď pri jej podpísaní, keď prostredníctvom svojej pracovníčky umožnil za žalovanú podpísať zmluvu inou osobou priezviskom žalovanej.

Podľa § 107 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka:

(1)

Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2)

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

(3)

Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, príhľadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je majetkovým právom a preto sa premlčuje v zmysle ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať tak v subjektívnej lehote, ako aj v objektívnej lehote. Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a to aspoň v takej výške, že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Rozhodujúca je skutočná a nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v § 107 ods. 1.

V prejednávanej veci sa predchodca žalobcu prostredníctvom svojej pracovníčky, ktorá uzatvárala zmluvu so žalovanou dozvedel o tom, že zmluva je neplatná hneď vtedy, keď bolo umožnené otcovi žalovanej podpísať zmluvu o úvere. Sám predchodca žalobcu teda spôsobil neplatnosť úverovej zmluvy, keď nechal inú osobu podpísať za žalovanú úverovú zmluvu, nakoľko žalovaná je nevidiaca. Od podpisu zmluvy začala plynúť tak subjektívna ako aj objektívna premlčacia lehota a subjektívna premlčacia lehota uplynula 08.08.2010 a objektívna premlčacia lehota trojročná by uplynula 08.08.2011. Žaloba na súde bola podaná dňa 17.09.2012 a teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej lehoty. Žalobca sa v konaní snažil posunúť objektívnu premlčaciu lehotu na 10 rokov z dôvodu, že žalovaná mala úmyselne spôsobiť neplatnosť úverovej zmluvy. Súd chce zdôrazniť, že v prvom rade je zodpovedný za uzatváranie zmlúv poskytovateľ spotrebiteľských úverov, nakoľko od neho v tom čase platný zákon 258/2001 vyžadoval splnenie množstva povinností, aby mohla byť zmluva o spotrebiteľskom úvere platnou. Ak predchodca žalobcu postupoval nedôsledne a umožnil uzatvorenie spotrebiteľskej úverovej zmluvy nie v písomnej forme, aj keď navonok zmluva vykazuje znaky písomnej formy, musí znášať aj následky svojho nedôsledného konania v podobe neplatnosti takéhoto právneho úkonu. Predchodca žalobcu poskytol žalovanej sumu úveru, avšak bez toho, že by s ňou uzavrel riadnu zmluvu o úvere v písomnej forme a preto sám sa podieľal na vzniku tohto neplatného právneho úkonu.

Súd dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaná sa úspešne dovolala námietky premlčania zvyšku nevrátenej sumy, o ktorú sa bezdôvodne obohatila a preto bolo nutné žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

Úspešná žalovaná si trovy konania neuplatnila a preto súd nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov tohto konania v súlade s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Vedľajší účastník, ktorý vystupoval na strane úspešnej žalovanej, si uplatnil náhradu trov konania vo výške 356,99 € za tri úkony a to prevzatie zastúpenia, podanie odvolania a vyjadrenie vo veci samej, pričom za hodnotu konania považoval sumu 2229,10 € a hodnotu jedného úkonu určil sumou 91,28 €.

Súd dospel k záveru, že vedľajšiemu účastníkovi patrí právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko vystupoval na strane účastníka konania, ktorý bol v celom rozsahu úspešný.

Vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením zo dňa 25.10.2012, ktoré doručil súdu 02.11.2012. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom 24.10.2012. V oznámení o vstupe uviedol, že splnomocnil na svoje zastupovanie JUDr. Igora Šafranku a plnú moc zaregistroval na tunajšom súde pod Spr/001/2012. Vedľajší účastník poskytol právnomu zástupcovi všeobecnú plnú moc, aby ho zastupoval v konaniach, do ktorých vstúpi na strane žalovaných.

Súd nepovažoval uplatnený úkon - prevzatie a príprava zastúpenia za dôvodný, nakoľko už dávno predtým, než zástupca vedľajšieho účastníka vstúpil do konania, bol splnomocnený vedľajším účastníkom a preto tento úkon nevznikol v súvislosti s prejednávanou vecou. Súd navyiac zdôrazňuje, že účastníkovi je možné priznať náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Nie je možné považovať za účelné uplatňovanie alebo bránenie práva účastníka prevzatie a prípravu zastúpenia, ak bol uvedená všeobecná plná moc bez špecifikácie, v ktorom konaní sa bude zastupovať a vedľajší účastník vstupuje do množstva občianskoprávných vecí a preto nie je možné v každej veci mu priznávať za prevzatie zastúpenia odmenu.

Ďalšie dva úkony, ktoré si vedľajší účastník nárokoval, sú odvolanie z 25.11.2012, hodnota úkonu 91,28 € a 7,63 € režijný paušál a písomné vyjadrenie z 3.2.2015, hodnota úkonu 91,28 € + 8,39 € režijný paušál. Súd preskúmal vyúčtovanie a zistil, že uvedené úkony boli vykonané a preto za nich patrí odmena, avšak len vo výške 51,45 € za jeden úkon + režijný paušál, nakoľko vedľajší účastník podal odvolanie len voči vyhovujúcej časti rozsudku 948,35 €, pričom v ostatnej časti rozsudok nadobudol právoplatnosť a predmetom tohto konania bolo rozhodovanie o sume 948,35 € a z tejto sumy je hodnota jedného úkonu 51,45 €. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania a to trovy právneho zastúpenia nasledovne:
1. Odvolanie voči rozsudku zo dňa 25.11.2012, odmena 51,45 € + 7,63 € režijný paušál,
2. Vyjadrenie vo veci samej z 03.02.2015, odmena 51,45 € + 8,39 € režijný paušál,
SPOLU: 118,92 + 20 % DPH = 142,70 €.

Priznané trovy konania sú v súlade s ustanovením § 10 a nasledujúcich vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden

rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.